

Soldats de la Cosa Nostra

Salvatore Gravano ho veu molt clar. Per això, quan li ho van demanar, ho va dir al programa de la TV americana de més audiència, el *Prime Time Live* de la cadena ABC, i es va quedar tan ample. “No, no em penedeixo pas d’haver matat dinou homes. Em sento identificat amb qualsevol soldat del Vietnam que hagi matat a trets centenars de persones. Jo era un soldat de la Cosa Nostra”. Diane Sawyer, l’entrevistadora, no sabia quina cara fer davant aquell personatge que li aguantava la mirada i que responia les preguntes més delicades amb calma i una sinceritat freda.

Gravano, més conegut com “Toro Sammy”, no era un *killer* qualsevol. Era un gàngster de primera fila, un dels membres més alts de la màfia americana, el número dos de la família Gambino, la més poderosa del país. Bé, va ser-ho fins el mes de març del 1992, quan va decidir de passar a l’altre costat, trencar la llei del silenci (*l’onertà*) i testificar contra el seu boss, John Gotti, el padrí més important de Nova York, un mafiós que la premsa anomena “Don Teflon” per la seva habilitat a sortir sense cap càrrec de tots el processos federals que li havien fet fins llavors.

Toro Sammy va néixer a Bensonhurst, un barri italià del sud-oest de Brooklyn (Nova York), de pares proletaris i sicilians.

De petit va ser mal estudiant per un problema de dislèxia i de molt jovenet es va incorporar a les bandes de delinqüents que servien de planter a la màfia. Joseph Profaci, anomenat el “Rei de l’Oli d’Oliva” pel seu monopoli importador d’aquest producte des d’Itàlia, i membre de la comissió nacional de Cosa Nostra, vivia a Bensonhurst. I també el seu successor al capdavant de la família, Joseph Colombo. En aquest barri, a més, va tenir lloc el més gran funeral de la màfia mai vist a Nova York, el de Frankie Yale, un gàngster del temps de la Prohibició que va caure amb Al Capone i que va congregat trenta-vuit cotxes carregats de corones de flors.

Gravano va fer l’aprenentatge amb els Rampers, la banda més activa de Bensonhurst. Més tard Carmine Persico Jr., anomenat “la Serp” per la rapidesa amb què atacava si era provocat, el va associar oficialment a la família Colombo,

on va cometre els primers assassinats. El 1976 es va incorporar a la família Gambino, que en aquell moment era comandada pel boss Paul Castellano, “un home que no venia del carrer com nosaltres –afirma Gravano mateix–, un home de negocis que passava més temps llegint el *New York Times* o *The Wall Street Journal* que no cap altra cosa”.

John Gotti el converteix en la seva mà dreta i junts planifiquen de carregar-se Paul Castellano. Durant set mesos es reuneixen en secret als baixos de la casa de Gravano i, en el complot, hi participen onze membres de la mateixa família.

“Vam decidir de fer-ho nou dies abans de Nadal del 1985, al bell mig de Manhattan i amb milers de persones al carrer –va explicar Sammy als tribunals–. Ningú no es podia esperar una cosa així. I menys encara en Paul”. Els qui disparen són quatre pistolers de John Gotti, i Gravano és present en el lloc del crim i controla tota l’operació des d’un Lincoln situat a l’altre costat del carrer. Amb la desaparició de Paul Castellano no hi ha ningú que pugui barrar el pas de John Gotti perquè esdevingui el boss màxim de la família Gambino –més de dos mil membres i associats–, la més poderosa de la Cosa Nostra la dècada dels 90.

L’FBI va provar de ficar John Gotti tres vegades a la presó, però els agents federals no en van treure l’aigua clara fins que no van amagar micròfons als

seu clubs i van organitzar un equip d’operacions especials que se n’ocupava nit i dia. El mes de desembre del 1990 van obtenir uns enregistraments comprometedors i el van detenir per quarta vegada juntament amb Gravano.

Mesos després el Toro Sammy decidia de “penedir-se” i de buidar el pap. Les seves revelacions, a més d’enviar Gotti a la presó per tota la vida, van tenir un gran relleu històric. “Mai no ha hi ha hagut cap testimoni de càrrec d’aquesta importància dins la màfia –va assegurar el jutge federal Leo Glasser–. Ningú que, com Gravano, hagi fet un salt tan gros d’un planeta social a un altre”. Sammy fou condemnat a cinc anys de presó i ara acaba de publicar un llibre amb les seves memòries. Viu “en algun lloc dels EUA” i no ha volgut canviar de cara. Diu que si un altre “soldat” de la Cosa Nostra el ve a buscar per matar-lo haurà de ser bastant millor que no pas ell, i això és difícil. ■

XAVIER VINADER

“Sammy Gravano fou condemnat a cinc anys de presó i ara acaba de publicar un llibre amb les seves memòries. Viu ‘en algun lloc dels Estats Units’ i no ha volgut canviar de cara.”